

gang, kunde erstattes ved saakaldte Veipenge, der skulde erlægges af de Bogne, der brugtes til offentlig Befordring, navnlig af dem, der fare med Extrapost eller Diligencer. Skjøndt Regjeringen troede at burde gaae ind paa denne Afgift, dens store Ufuldkommenhed uagtet, fandt den ved en Beregning, at der vilde blive et Deficit af omtrent 15000 Rbd., som Veipengene vilde udgjøre mindre, end Bompengene, og at disse 15000 Rbd. altsaa maatte dækkes ved et Tillæg til den aarlige Afgift til den almindelige Veikasse, som i sit Maximum er 2 Mk. Den fremlagde derfor et Lovudkast, hvori den iøvrigt gik ind paa det af Standerne foreslaaede, men tillige foreslog, at der skulde ligges 4 Sk. paa hver Td. Alger og Engs Hartkorn og 2 Sk. paa hver Td. Skov og Møllestylds Hartkorn. Men det fandt megen Modstand i Standerne, der vare meget angstelige for al Ligning paa Hartkornet, og androg derfor paa, at denne Dækning maatte bortfalde, og at ialfald, hvis nogen Dækning var fornøden, skulde det skee ved Hjælp af en Forhøielse af de Bom- og Chausseepenge, som nu skulde finde Sted. Dette kunde Regjeringen ikke gaae ind paa, thi det er aabenbart, at den almindelige Veikasse paa ingen Maade kan komme ud af med mindre end det, der engang var bestemt, det 2 Mk. pr. Td. Hartkorn og altsaa ingen Afgang kunde taale, og at forhøie bemeldte Veipenge, der i sig selv vare en uregelmæssig Udgift, idet den blot skulde have af Postbefordringen, men ikke af alle Veisfarende, dertil fandt Regjeringen ikke Anledning, og derfor faldt Sagen bort. Nu er det meget rimeligt, at denne Sag i sin Almindelighed vil blive sat i Bevægelse, ja det forekommer mig meget sandsynligt, at dersom den saaledes i sin Almindelighed var kommen frem paa Rigsdagen, vilde den gjerne have gaaet ud paa en Forhøielse af Hartkornsafgiften, da det ikke synes, at den Uengstelse, der i hiin Tid fandt Sted med Hensyn til smaa Hartkornsafgifter, ogsaa nu finder Sted. Jeg troer, at man endogsaa skulde være tilbøielig til at renoncere paa den i sig selv ikke meget anbefalelige Afgift, som efter det i 1842 forelagte Lovudkast skulde udredes under Navn af Veipenge og istedet derfor ligge noget mere end de 4 sk. pr. Td. Hartkorn.

Men hvad enten man nu skulde ønske Bommene hævede ogsaa paa andre Steder mod en bestemt Hartkornsafgift eller en anden Afgift af den Natur, som var i Dvæstion i 1842, vil det træde hindrende i veien derfor, at Fyen har sin særskilte Anordning. Vel er det udtalt, at det blot skulde betragtes som interimistisk, men det vilde dog være besynderligt nu at give en Lov for saa kort Tid for Fyen, som maaskee paa næste Rigsdag skulde forandres, foruden at man maa ansee ganske specielle Love, som gjøre Undtagelser fra de almindelige Anordninger, for lidet ønskelige og tilraadelige. Som sagt Grundene til at ophæve Bommene ere rigeligt saa stærke paa en Mængde andre Steder som i Fyen. Det forekommer mig altsaa rigtigst, at man afventer en almindelig Lov, som efter mine Tanker maatte gaae ud paa, at Bompengene udenfor de enkelte Steder, hvor de indbringe noget Betydeligt, blive ophævede, og at den Afgang, som derved fremkom i Veikassens Indtægter, blive dækkede paa samme Maade, som den almindelige Veikasses øvrige Fornødenheder. Men det var ogsaa muligt, at man kunde ønske noget Modsat, nemlig, at forhøie Bompengene, thi det har ogsaa været udtalt af Mange og kan i og for sig have meget for sig, at Erlæggelsen af Bompengene var den naturlige og billigste Maade, hvorpaa Vejudgifterne og isærdeles Udgifterne til Veienes Vedligeholdelse kunne dækkes, og det Gæste, der kunde være imod at vedligeholde denne Afgift paa de omhandlede Steder, var, at dens Beløb var saa ringe, og at dette kunne afhjælpes ved en Forhøielse af dem. Men i det Tilfælde vil man være mere forlegen ved at have truffet en saadan provisorisk Foranstaltning, hvorved de alene bleve ophævede for Fyen, naar de maaskee atter siden skulde oppebæres om nogen Tid. Det forekommer mig altsaa noget tvivlsomt, om man bør gaae ind paa den foreslaaede Lov, men, forudsat, at man skulde gaae ind paa en saadan Lov, hvorefter Fyen skulde afløse Bompengene med en saadan Sum, som er foreslaaet, er det i Folkethinget gjort et Endringsforslag med Hensyn til en Enkelt- heds, som rigtignok er blevet velbegrundet sam- mesteds, men uden der at finde Bisald, nemlig, at den Sum, der skal udredes, blot skulde hvile